

Sentencja

Odmowa wydania routera służącego do łączenia z wirtualną siecią prywatną adwokatów ze strony właściwych organów wobec adwokata, który jest prawidłowo wpisany na listę adwokatów prowadzoną przez izbę adwokacką innego państwa członkowskiego wyłącznie z tego powodu, że adwokat ten nie jest wpisany na listę adwokatów prowadzoną przez izbę adwokacką w tym pierwszym państwie członkowskim, w którym zamierza on wykonywać zawód adwokata na zasadzie swobodnego świadczenia usług, w przypadku gdy ustawa nie wprowadza obowiązku współdziałania z innym adwokatem, stanowi ograniczenie swobodnego świadczenia usług w rozumieniu art. 4 dyrektywy Rady 77/249/WE z dnia 22 marca 1977 r. mającej na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług, w związku z art. 56 TFUE i art. 57 akapit trzeci TFUE. Do sądu odsyłającego należy zbadać, czy taka odmowa, w kontekście, w jakim została zastosowana, odpowiada rzeczywiście celom ochrony konsumentów i prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości, które mogą ją uzasadniać, oraz czy wynikające z niej ograniczenia nie wydają się być względem tych celów nieproporcjonalne.

(¹) Dz.U. C 165 z 10.5.2016

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 11 maja 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajową Izbę Odwoławczą – Polska) – Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik/Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

(Sprawa C-131/16) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/17/WE — Zasady udzielania zamówień — Artykuł 10 — Zasada równego traktowania oferentów — Obowiązek wezwania przez instytucję zamawiającą oferentów do zmiany lub uzupełnienia oferty — Prawo do zatrzymania przez instytucję zamawiającą gwarancji bankowej w przypadku odmowy — Dyrektywa 92/13/EWG — Artykuł 1 ust. 3 — Procedury odwoławcze — Decyzja o udzieleniu zamówienia publicznego — Wykluczenie oferenta — Skarga o stwierdzenie nieważności — Interes prawny)

(2017/C 239/17)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Krajowa Izba Odwoławcza

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik

Strona pozwana: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

Przy udziale: Digital-Center sp. z o.o.

Sentencja

1) Zasadę równego traktowania wykonawców zapisaną w art. 10 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, by w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego instytucja zamawiająca wezwała oferenta do dostarczenia oświadczeń lub dokumentów, których przedstawienia wymagała specyfikacja istotnych warunków zamówienia, a których nie dostarczono w terminie składania ofert. Artykuł ten nie stoi natomiast na przeszkodzie temu, by instytucja zamawiająca wezwała oferenta do wyjaśnienia oferty lub sprostowania oczywistej omyłki w tej ofercie, pod warunkiem jednak, że takie wezwanie zostanie skierowane do wszystkich oferentów znajdujących się w tej samej sytuacji, że wszyscy oferenci będą traktowani równo i lojalnie i że tego wyjaśnienia lub sprostowania nie będzie można zrównać z przedstawieniem nowej oferty, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.

- 2) Dyrektywę Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującą przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, zmienioną dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego złożono dwie oferty, a instytucja zamawiająca wydała jednocześnie dwie decyzje, odpowiednio, o odrzuceniu oferty jednego z oferentów i o udzieleniu zamówienia drugiemu, odrzucony oferent, który zaskarżył obie te decyzje, powinien mieć możliwość żądania wykluczenia oferty wygrywającego oferenta, w związku z czym pojęcie „danego zamówienia” w rozumieniu art. 1 ust. 3 dyrektywy 92/13, zmienionej dyrektywą 2007/66, może w danym razie dotyczyć ewentualnego wszczęcia nowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 maja 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Craiova – Rumunia) – Fondul Proprietatea SA/ Complexul Energetic Oltenia SA

(Sprawa C-150/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Wierzytelność przysługująca spółce, w której większościowy udział kapitałowy posiada państwo rumuńskie, wobec spółki, której jedynym akcjonariuszem jest to państwo — Datio in solutum — Pojęcie „pomocy państwa” — Obowiązek zgłoszenia Komisji Europejskiej)

(2017/C 239/18)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Craiova

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fondul Proprietatea SA

Strona pozwana: Complexul Energetic Oltenia SA

Sentencja

- 1) W okolicznościach takich jak okoliczności sprawy w postępowaniu głównym uchwała spółki, której większościowym udziałowcem jest państwo członkowskie, w sprawie wyrażenia zgody, w celu zaspokojenia wierzytelności, na datio in solutum składnika majątkowego będącego własnością innej spółki, której jedynym akcjonariuszem jest to państwo członkowskie, oraz w sprawie uiszczenia kwoty odpowiadającej różnicy między oszacowaną wartością tego składnika majątkowego i kwotą tej wierzytelności, może stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 107 TFUE, jeżeli:

- uchwała ta stanowi korzyść przyznaną bezpośrednio lub pośrednio z zasobów państwowych i może zostać przypisana państwu,
- przedsiębiorstwo będące beneficjentem nie uzyskałoby porównywalnych udogodnień od wierzyciela prywatnego oraz
- owa uchwała może mieć wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi i zakłócać konkurencję.

Do sądu odsyłającego należy sprawdzenie, czy powyższe przesłanki zostały spełnione.

- 2) Jeżeli sąd krajowy zakwalifikuje jako pomoc państwa uchwałę spółki, której większościowym udziałowcem jest państwo członkowskie, w sprawie wyrażenia zgody, w celu zaspokojenia wierzytelności, na datio in solutum składnika majątkowego będącego własnością innej spółki, której jedynym akcjonariuszem jest to państwo członkowskie, oraz w sprawie uiszczenia kwoty odpowiadającej różnicy między oszacowaną wartością tego składnika majątkowego i kwotą tej wierzytelności, organy tegoż państwa są zobowiązane zgłosić tę pomoc Komisji przed jej wprowadzeniem w życie na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 6.6.2016.